

шкода, а також завдані невиконанням або неналежним виконанням зобов'язання збитки. За допомогою грошей визначаються розмір заподіяної шкоди або збитків, якими обумовлюється й обсяг майнової відповідальності винної особи. Завдяки використанню грошей як загального еквівалента визначається розмір матеріальної та нематеріальної (моральної) шкоди, забезпечується стягнення неустойки й відшкодування збитків у разі невиконання або неналежного виконання зобов'язань, здійснюється виплата вартості незамінних речей у разі їх загибелі тощо. Правове значення грошей у цьому аспекті полягає в тому, що без їх використання як єдиної міри вартості та загального еквівалента забезпечення компенсаційної функції цивільного права було б неможливим.

Список використаних джерел:

1. Указ Президента України від 25 серпня 1996 р. № 762/96 "Про грошову реформу в Україні".
2. Цивільний кодекс України, ст. 192 від 17.12.2009 р. № 675-VI "Про гроші".
3. Цивільний кодекс України, ст. 389 від 16.01.2003 р. № 435-IV "Витребування грошей та цінних паперів".

*Соловйова Кристина Олександрівна,
курсант II курсу
психологічного факультету
Інституту кримінально-виконавчої
служби
Науковий керівник: Андріанова Ж. І.,
викладач кафедри загальноюридичних
дисциплін
Інституту кримінально-виконавчої
служби*

ЛІКАРСЬКА ТАЄМНИЦЯ: ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Постановка проблеми: Однією з найважливіших проблем на сьогодні, як і у минулому, залишається лікарська таємниця, що є одним з основних

понять медичної етики, деонтології й медичного права. Коли йдеться про взаємодію медицини й права, практично завжди одним із ключових питань є лікарська таємниця.

Лікарську таємницю як аспекти правового регулювання досліджували В. Головченко, Л. Грузова, І. Купов, М. Малєіна, І. Петрухіна, Л. Бедрін, А. Загрядська, П. Ширинський та інші.

Мета дослідження: розглянути аспекти правового регулювання лікарської таємниці та розкрити термін «лікарська таємниця».

Розгляд проблеми: Аналіз наукової праці В. Головченка та Л. Грузової «Лікарська таємниця» дає можливість розглянути сам термін "лікарської таємниці" як глибоке історичне коріння і, як автори зазначають, є більш зрозумілим для медичного персоналу. Але аналіз ст. 40 Основ дає можливість зробити висновок, що назва статті "Лікарська таємниця" не відповідає змісту самої норми, вони зазначали про те, що потрібно внести термінологічне уточнення у текст закону і говорити про "медичну таємницю", а не тільки про лікарську таємницю.

Однак у рамках цього підручника вживається термін "лікарська таємниця", що пов'язане з низкою обставин, що обумовлюють вживання саме цього терміна в ракурсі всієї навчальної й наукової дисципліни медичного права. Основними факторами, що свідчать про правомірність використання поняття "лікарська таємниця", є:

- історичні передумови, відповідно до яких протягом століть застосовувався термін "лікарська таємниця";
- відображення саме лікарської таємниці в нормативно-правових документах, що регламентують медичну діяльність у державі, зокрема в Основах законодавства України про охорону здоров'я.

У науковій літературі є різні підходи до розуміння лікарської таємниці, запропонованих як медиками, так і юристами, філософами, соціологами. Одні з них наголошують на морально-етичну сторону лікарської таємниці, інші - на права пацієнта, треті — на осіб, зобов'язаних зберігати лікарську таємницю.

Так, В. Акопов під лікарською таємницею розуміє всі відомості, що отримані від хворого чи виявлені при його медичному обстеженні чи лікуванні, що не підлягає розголошенню без згоди хворого. На думку інших вчених (Л. Бедрін, А. Загрядська, П. Ширинський), лікарська таємниця - це відомості про хворобу, особисте та інтимне життя хворого, що стають відомими медичним працівникам у процесі виконання ними своїх професійних обов'язків.

Важливим аспектом медико-правового дослідження лікарської таємниці в контексті медичного права є проблема повідомлення діагнозу невиліковному хворому. В етичній і правовій літературі це питання асоціюється з таким феноменом, як "неправда заради добра", маючи на увазі довго існуючу в нашій країні практику приховання правильного діагнозу, прогнозу й повідомлення у такому випадку хворому неправильної інформації, по суті, неправдивої, яка б вселяла пацієнтові надію на видужання. По суті, мова йде про найважливішу проблему лікарсько-правової етики, коли закон вимагає повного й всебічного правдивого інформування пацієнта про його хворобу, а гуманне, моральне відношення до хворого передбачає наявність у лікаря дилеми - назвати реальний діагноз і тим самим знизити впевненість в успіху лікування або назвати іншу, менш важку хворобу, але вселити хворому надію на видужання.

Висновки:

1) лікарська таємниця- інформація про стан здоров'я , яка стала відома про пацієнта лікарю або лікуючому персоналу при здійсненні ними своїх професійних обов'язків;

2) основні фактори, що свідчать про правомірність використання поняття "лікарська таємниця", є: історичні передумови, відповідно до яких протягом століть застосовувався термін "лікарська таємниця", відображення лікарської таємниці в нормативно- правових документах, що регламентують медичну діяльність у державі, зокрема в Основах законодавства України про охорону здоров'я, позначення терміну "лікарська" даного виду таємниці свідчить не про кваліфікацію й освіту медичного працівника, а про вид діяльності – "лікування";

3) проблема повідомлення діагнозу невиліковному хворому.

Список використаних джерел:

1. Головченко В., Грузова Л. Лікарська таємниця як медико-правова проблема//Юридичний вісник України . - 2001. – 40 с.
2. Акопов В. І. Право в медицине / В. И. Акопов, Е. Н. Маслов. - М. //Книга-сервис. – 2002. - 352 с.
3. Бедрін Л., Загрядська А., Ширинський П. Питання права і деонтології в підготовці лікарів//Науковий вісник Херсонський державний університет.- 2003. – 368 с.

*Рассадіна А. О.,
курсант 206 групи
психологічного факультету
Інституту кримінально-виконавчої
служби
Науковий керівник: Андріанова Ж. І.,
викладач кафедри
загальноюридичних дисциплін
Інституту кримінально-виконавчої
служби*

ПРАВО НА ДОНОРСТВО

Донорство крові в Україні з кожним роком набирає обертів. Особливо важливим воно стало зараз в зв'язку з останніми кричущими подіями на Сході. В період війни, коли кожна крапля крові на вагу золота, дефіцит донорської крові може мати трагічні наслідки. Приємно усвідомлювати той факт, що є в нашій країні люди, яким не все одно. Адже кожний раз, коли ти здаєш кров – ти рятуєш чиєсь життя.

Донорство крові – добровільне надання своєї крові чи її компонентів для подальшого переливання хворим, що цього потребують. Пропаганда донорства є невід'ємною частиною моральних засад донорського руху, обумовленого добротою, гуманізмом, милосердям людей, що безкорисливо надають свою кров хворим.